

Det kan nu ikke hjælpe, at Forsvarsministeren vil være klogere end den gamle Hofmand Suhm, som havde Lejlighed til at forhandle med alle de interesserede Parter; selv om den højtærede Minister er skarpsindig, saa har han dog ikke den Adgang til de virkelige Kilder, som Historikeren Suhm havde. Derfor tror jeg, at Suhm har Ret, at Kastellet er bygget mod Københavns Befolkning, for at holde den nede. Og jeg skal sige en Ting til, at selv om den højtærede Forsvarsminister har de skumleste Planer med Kastellet mod København, vil han naturligvis være alt for klog en Forsvarsminister til at staa og fortælle os det. Det er hans ligefremme Pligt at erklære, at han paa ingen Maade tænker paa ved eventuelle Uroligheder i København at benytte Kastellet. Den højtærede Minister siger, at den københavnske Befolkning er overordentlig fredelig, og det er Københavns Befolkning. Den højtærede Minister har ingen Planer, og Hoffet har heller ingen Planer, men jeg synes, at Historien har lært os, netop i denne Tid, at der kan ske de mærkeligste Ting. Jeg synes, man har set fra alle Europas Byer, at der kan komme pludselige vulkanske Udbrud, som ingen har ventet eller regnet med — undtagen maaske den højtærede Forsvarsminister.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*):

Overfor det ærede Medlem Hr. Hauge, skal jeg bemærke, at der var ingen Forvirring i Bekendtgørelsen af 14. September. Det var klart udtrykt ved Bekendtgørelsen af 19. Juni, at der ikke maatte forhandles amerikansk Hvedemel uden Brødkornsadministrationens Godkendelse; men indtil det nye Høstaars Indtræden var det tilladt og nødvendigt, at amerikansk Hvede indgik i Rationeringen, og Bekendtgørelsen af 14. September tilsigtede kun, at fra den Tid maatte det amerikanske Mel ikke indgaa i Rationeringen — det vil sige, ikke udleveres mod Mærker. Der var en Møller i Odense — jeg tror ikke, der var Møllere; jeg har kun hørt, at der var een —, der forstod Forholdet paa den Maade, at nu maatte det amerikanske Mel sælges frit. Den amerikanske Hvedebeholdning var for Resten ved at ebbe ud; men saa snart det blev bekendt, at denne Møller havde Mel, strømmede det ind med Bestillinger til ham. Vi forespurgte straks, om der var flere Møllere, der havde amerikansk Hvedemel; men der var kun den ene i Odense. Han havde 12 Tons, men 12 Tons er ogsaa meget, naar det kommer udi Sækkevis, saa kan det være nok til at vække en stor Panik. Denne Trafik

blev derfor straks standset, saaledes at der, forsaavidt der er Spor af amerikansk Hvedemel tilbage her i Landet, kun er Mulighed for, at det kan blive solgt til Bagere og uddelt til Publikum i Form af de Bageriprodukter, der kan sælges uden Aflevering af Mærker.

Jeg kan altsaa ikke benægte det ærede Medlems Fremhæven af, at der var i hvert Fald een Møller, der har misforstaaet den omtalte Bekendtgørelse; men dette berettiger ikke til at anklage mig, som det er sket, for endogsaa bevidst at ønske en saadan Ordning, at der kan sælges amerikansk Hvede udenfor Rationeringen. Det forekommer mig, at det er en ret ejendommelig Sigtelse at rette mod en Minister, der har set sig nødsaget til at indføre Rationering. Et saadant Ønske vilde være fuldkommen taabeligt, naar man vil indføre en Rationering og med alle Midler vil modarbejde, at der bliver solgt udenfor Rationeringen. Det skete tidligere, og jeg har overfor denne Anklage mod mig tilladt mig at fremhæve, at der netop i Sommer ud over, hvad der tidligere er gjort, eller rettere i Modsætning til, hvad der tidligere ikke er gjort, er indført disse tre Foranstaltninger. For det første, at amerikansk Hvedemel ikke kan sælges her i Landet, uden at Brødkornsadministrationen giver Tilladelse dertil; for det andet, at vi nu har faaet en Kornlov, der forbyder Indførelse af amerikansk Hvedemel; og endelig for det tredje, at der er udstedt Bekendtgørelsen af 14. September, der umuliggør, at amerikansk Hvedemel indgaa i Rationeringen, hvad Brødkornsadministrationen indtil den Dag havde maattet tillade.

H. P. Hansen (Randers Amt): Forholdene har gjort, at jeg ser mig nødsaget til at stille nogle Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister vedrørende Loven af 10. September om en Forlængelse af og Ændringer i forskellige Boliglove, hvorved vi vedtog en Bevilling af 10 Millioner til Boligbyggeri. Efter at jeg er kommet til at beskæftige mig med Loven i den Hensigt at faa Boliger opført efter den, har jeg gjort den Opdagelse, at saaledes som man i Ministeriet fortolker Loven, er den i det væsentlige uanvendelig. Jeg tror, at hvis den Forklaring fastholdes af den højtærede Indenrigsminister, som er givet mig i Indenrigsministeriet, saa vil jeg have fuldstændig Ret til at kalde Loven ganske uanvendelig. Men jeg har det Haab, at Ministeren vil indse, at saaledes som hele Sagen ligger, kan vi ikke blive ved